

AVW Vakpers/BV

HISTORISCHE VERENIGING CAPELLE AAN DEN IJSSEL

Secretariaat: Postbus 136, 2900 AC Capelle aan den IJssel

Redactieadres: Atlanta 2, 2903 PH Capelle aan den IJssel

E-mail: paul.weyling@wanadoo.nl

HVC

Nieuwsbrief

Jaargang 17, nummer 2, zomer 2003

HVC

HISTORISCHE VERENIGING CAPELLE AAN DEN IJSSEL

HVC Nieuwsbrief

De HVC Nieuwsbrief wordt uitgegeven door de Historische Vereniging
Capelle aan den IJssel en verschijnt vier maal per jaar.
Leden van de Historische Vereniging Capelle aan den IJssel
ontvangen de nieuwsbrief gratis.
De contributie van de vereniging bedraagt € 12,50 per jaar;
voor 65-plus leden en CJP-leden bedraagt de contributie € 7,50 per jaar.

Redactie

Paul Weyling

Inhoud

1. Meer blauw op straat, door Paul Weyling pag. 26
2. Janny van Berkel ontmoet Joop van der Wijngaard,
door Janny van Berkel-Otterspeer en Wim van den Bremen pag. 28
3. Een beverfokker in Schenkel? door Paul Weyling pag. 31
4. Genealogie, door Ger Mulder pag. 32
5. Rijksmonumenten in Capelle aan den IJssel. pag. 34
6. Opening tijdelijke museumboerderij, door Paul Weyling pag. 35
7. HVC presenteert zich in Rotterdam-Ommoord,
door Melle Beugeling pag. 36
8. Opening expositie 'Van Toen naar Nu', door Paul Weyling pag. 37
9. Gemeente Capelle aan den IJssel maakt werk
van monumentenbeleid, door Paul Weyling pag. 38
10. De Klaas Klinker(s)tkade, E. Wiersum en Paul Weyling pag. 40
11. Bezoek, vragen en dank uit de USA, door Paul Weyling pag. 42
12. De 'Capellehoeve' niet verkocht, door Paul Weyling pag. 44
13. Expositiecommissie 'Boerenbouw'
zoekt foto's van boerderijen, door Paul Weyling pag. 45
14. Oorlogsmonument Nijverheidstraat opgeknapt,
door Melle Beugeling pag. 46
15. Notulen Algemene ledenvergadering 16 april 2003 pag. 47

Lijst van bestuursleden en adviseurs

M. Beugeling	voorzitter	010-4515703
P.J.C. Weyling	2e voorzitter/pr	010-4501219
Mevrouw A. van den Bremen	secretaris	010-2849548
Mevrouw A. Swets	penningmeester/ledenadm.	010-4506883
C. van Maanen	beheerder museum	010-4581198
T. Verkaik	lid/depouhouder	010-4519552
C. van Beusekom	lid/beheer Dief- en d. huisje	010-4422440
J. de Gier	lid/fotoarchief	010-4504845
A.M. den Boer	adviseur	0180-314870
P. van der Vaart	adviseur	010-4506650

Bij de omslag:

Boerderij 's-Gravenweg 325. Schilderij: G. Van Bruggen.
Collectie: Gemeente Archief Rotterdam.

MEER BLAUW OP STRAAT

Meer blauw op straat is in bestuurlijke en politiekringen een grote wens. De politie klaagt over te weinig geld en heeft voor toezichhoudende taken te weinig menskracht. Steeds vaker moeten hierdoor prioriteiten worden gesteld. Hoe ging dat zo'n kleine tweehonderd jaar geleden toen elk dorp maar één veldwachter had?

In Capelle aan den IJssel bestond in het begin van de 19e eeuw alleen een klapwacht die ook wel nachtwacht werd genoemd. Het betrof meestal een bijbaan waarvoor het salaris moest worden opgebracht door de bevolking zelf. De klapwaker surveilleerde alleen 's nachts, overdag was dat kennelijk niet nodig.

Na de inval van de Franse revolutionaire legers in 1795 vonden in Nederland belangrijke hervormingen plaats. Ons land veranderde in de Franse Tijd (1795-1813) van een feodale en gedecentraliseerde republiek in een centraal geleide monarchie. De veranderingen waren het grootst na de inlijving van het Koninkrijk Holland bij het Franse Keizerrijk van Napoleon in 1810. Er kwam een bestuur naar Frans model. Onder andere ontstond toen de basis voor de organisatie van de politie.

In 1812 kreeg Capelle haar eerste veldwachter. Dat is te lezen in een *'Besluit betreffende de organisatie der Veldwachters in het Departement'*, een besluit dat is gedateerd op de 24e juli 1812. Voor de streek rond Capelle werd het besluit uitgegeven met de volgende mooie aanhef: *"Wy Gozewyn-Jozef-Augustyn Van Tassart, Auditeur by den Staatsraad, Ryks-Baron, Ridder van het Legioen van Eer en van de Orde der Burgerlyke Verdienste van Beyeren, Prefekt der Monden van de Maas"*. Er staat onder andere in, dat de 'maïres' (de toenmalige burgemeesters) de veldwachters moesten benoemen. De gemeente werd verplicht om als eerste te gaan werven onder oud-militairen die Nederlands en Frans konden spreken en schrijven. Geschikte kandidaten mochten niet jonger zijn dan 25 en niet ouder dan 40. De veldwachters moesten op *'den eersten september van 1812 in dienst treden. De beloning was een jaartractement van 300 of 400 francs'*.

Voor onze streek werd bepaald dat de volgende gemeenten de achter hun naam vermelde aantallen veldwachters in dienst moesten nemen:

Capelle sur l'Yssel	1	Haastrecht	1	Hillegersberg	1
Nieuwerkerke sur l'Yssel	1	Stolwijk	1	Zevenhuizen	1
Krimpen sur l'Yssel	1	Moordrecht	1	Gouderac	1
Ouderkerk sur l'Yssel	2	Gouda	2		

Opvallend is dat Ouderkerk sur l'Yssel, net als de stad Gouda, twee veldwachters mocht benoemen. Naar het waarom kunnen we slechts raden. Ouderkerk wijkt qua grootte en aantal inwoners niet af van de andere plaatsen in het overzicht. Alleen de stad Gouda is groter. Waren de mensen in Ouderkerk lastiger dan elders in de streek? Waren er problemen, welke en met wie? Of waren er andere redenen voor de toewijzing van 2 veldwachters aan het Ouderkerk van toen? Mogelijk kent iemand onder de lezers de ware redenen.

De veldwachters werden gehouden aan een kledingvoorschrift: *'de Veldwachters moesten dragen, op eigen kosten aan te koop, 'n wambuis van grys laken, gegarneerd met groene rand en witte knopen met het opschrift "Garde Champêtre", een vest en lange broek van dezelfde stoffe en kouleur, een zwarte das, zwarte stopkousen en een ronde hoed met groene dis, een cocarde van drie coleuren en een groen lint rondom den bol'*. En dan niet te vergeten dat *'de Veldwachters niet uit het oog mochten verliezen dat zy, niet alleen gelast zyn met het opspeuren der misdaden ten plattelande gepleegd, maar dat zy bovendien ieder persoon moeten arresteren die betrapt zoude worde eene misdaad van welken aard ook plegende, waarby zy den bystand der burgers konden inroepen, evenals by het arresteren van een Deserteur of Wederspannige Conscrit die zy in de uitgestrektheid van hun jurisdictie zouden ontdekken'*.

De enige veldwachter, die Capelle vanaf 'den eersten september 1812' had, werd vanaf 1866 bijgestaan door een in Rotterdam gestationeerde Rijksveldwachter. Daar moest wel voor worden betaald, maar de regeling was vele malen goedkoper dan het benoemen van een tweede veldwachter die eigenlijk hard nodig was. Één is géén, zei men toen ook al. Pas in 1906 kwam die tweede veldwachter er. Vanaf 1872 woonde er een Rijksveldwachter in Capelle. Om de komst van een derde veldwachter te voorkomen werd deze regelmatig ingeschakeld. De man kreeg daarvoor een voor die tijd forse gratificatie. Vooral 's nachts surveilleerden de Rijks- en gemeenteveldwachter vaak samen. Het werk nam in de eerste jaren van de 20e eeuw toe en nadat de gemeenteraad er vele jaren urenlang over had gepraat werd in 1917 een derde veldwachter aangesteld. Tot aan de Tweede Wereldoorlog heeft de gemeente het met die drie gemeentelijke veldwachters moeten doen. Te weinig vond men toen ook, want de misdaad breidde zich uit, zo kon je horen in de gemeenteraad. Er werd veel ingebroken en gestolen, de veldwachters hebben onvoldoende tijd om de daders op te sporen. Geconstateerd werd ook dat de meeste fietsers zonder licht reden en dat werd niet door de veldwachters opgemerkt. Regelmatig werd ook opgesomd wat de veldwachters allemaal niet zagen, teveel om op te noemen. Kortom er is weinig veranderd. De roep om meer blauw op straat is dan ook van alle tijden.

Paul Weyling

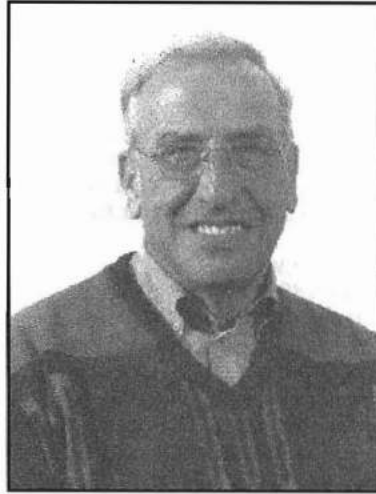
Cornelis Johannes Laman (geboren te Leiden op 22 november 1850), gemeenteveldwachter in Capelle aan den IJssel van 31 maart 1876 tot 1 januari 1917. Laman bleef na zijn pensionering in Capelle wonen. Op 24 mei 1939 vertrok hij, bijna 89 jaar oud, naar Rotterdam.
Foto: archief gemeente Capelle aan den IJssel.

JANNY VAN BERKEL ONTMOET JOOP VAN DER WIJNGAARD

Joop begint meteen te zeggen dat hij er één uit de Polder is. En dus niet uit het Dorp. Voor de tweede wereldoorlog bestond Capelle immers uit de woonkernen Dorp (Dorpskern, Kerklaan, Dorpsstraat en Oude Plaats), Polder (Schenkel), Keeten (Nijverheidstraat) en toen nog Kralingse Veer. Joop kwam als kind van 3 maanden (1930) vanuit Rotterdam naar Capelle. Zijn vader werkte in een grutterij. Later had zijn vader zelf een kruidenierszaak aan het einde van de Capelseweg (194) bij het 'Hoge Huis'. Iets wat we nu een buurtwinkel zouden noemen. Joop weet nog dat alles werd afgewogen in papieren zakken met daarop de eigen naam. Vader ging overdag naar de klanten en was dus weg. Moeder hielp de klanten in de winkel. Maar ze kreeg in die tijd ook kind op kind. Als vader terugkwam vroeg hij vaak of moeder het druk had gehad. Moeder antwoordde wel eens met "Gelukkig niet".

In de crisisjaren bleek het niet mogelijk de zaak overeind te houden en vader werd werkloos. Joop ging vaak met vader mee

*Joop van der Wijngaard
Foto: Han van Sensus*

*Capelseweg bij het 'Hoge Huis'.
Foto: archief gemeente
Capelle aan den IJssel*

stempelen op de Kanaalweg. Er waren toen voor de werklozen activiteiten als dagbesteding. Joop weet nog dat er touwtrekwedstrijden waren bij het Kanaal. Op het veld van Zwervers aan de Kerklaan werd door werklozen gevoetbald. En over de buitengracht van het Slotpark werd polsstok gesprongen. Joop zijn vrouw is er één van Willem Schouten, de plantenkweker aan de 's-Gravenweg. Ze speelde met de kinderen van Belder en van Van Beusekom op de Kanaalweg. Dat was toen een echte winkelstraat. Daar werden de feesten van de Polder gehouden. Sinterklaas kwam via het Kanaal op de Kanaalweg aan. En er was dan feest in de garage van Leen Vermeer (Capelseweg 34, nu Droomwereld). Dat werd gesponsord door de winkeliers uit de buurt. In de plantenkwekerij hadden ze het ook niet breed. Er was een knecht, Gerrit Vos uit de Stationsbuurt, die in de kwekerij hielp. En verder moesten de kinderen, toen ze groter waren, uit school vader helpen. Vaak was er geen of weinig geld. En moest de bakker worden doorgestuurd. Aan de Kanaalweg was toen een losplaats bij de brug met een bascule. Mevrouw Zwanenburg moest de brug bedienen door te draaien aan een grote sleutel. Ze woonde aan de Bermweg daar waar nu Van Santen Verzekeringen is. Ook het spoor liep toen nog over wat nu de Abram van Rijckevorselweg heet. Bij de Kerklaan was een rangeergedeelte dat heel lang in gebruik bleef voor kolenaanvoer. De broers Schouten gingen regelmatig helpen bij het lossen van de kolen voor de Gebroeders Twigt. In de oorlog werd op dat terrein gezocht naar kolen die tussen de gestorte koolas waren te vinden. Joop zat vaak op de spoorbomen of in het huis van de seinwachter.

Er kwamen regelmatig beurtschippers bij Van Vuren aan de Onderweg (Bermweg-Oost), die stro verhandelde aan de boeren en tuinders. De tuinders hadden toen vooral platglas. Dat verwarmden ze door in die bak een voor te spitte van 50 cm breed. Die werd gevuld met verse paardenmest en afgedekt met

Kanaalwegbrug omstreeks 1950. De brug is begin jaren zestig vervangen door een vaste brug.

Foto: verzameling Paul Weyling

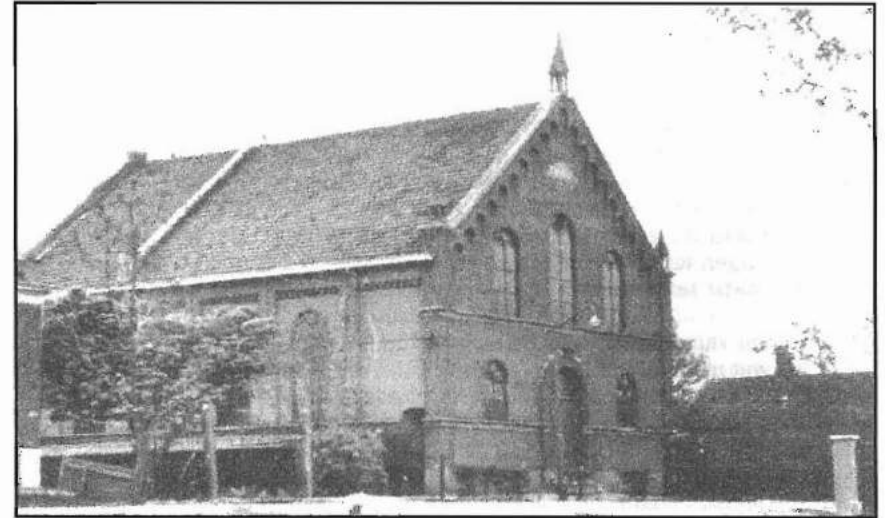

grond. Daar werden vroeg in het jaar de slaplanten in geplant. Het geheel werd afgedekt met rietmatten. De mest broeide en gaf warmte waardoor de sla met Pasen klaar was voor consumptie.

In de Polder kwam dokter Van Senus. In het Dorp dokter Zandbergen en in Keeten dokter Boonstra. Bij Schouten hadden ze Zandbergen en bij Joop thuis dokter Van Senus. Toen ze trouwden moest er gekozen worden. Joop koos voor Zandbergen vanuit de gedachte dat zijn vrouw wel meer bij de dokter zou komen. Pietje Raven was toen de eerste gediplomeerde verloskundige. Dokter Van Senus ging met de auto langs zijn klanten. Als hij zou komen werd de kinderen door moeder op het hart gedrukt dat ze met twee woorden moesten spreken. De kinderen kregen dropwater als medicijn. Na een paar dagen gingen ze weer voetballen. Maar na een paar dagen kwam ook dokter Van Senus weer kijken. Dan moesten de kinderen gauw naar binnen. Dokter Van Senus trok ook nog kiezen. Later kwam er een tandarts aan de Kanaalweg naast Verhoef. Hij kwam uit Rotterdam en hield hier een paar dagen spreekuur. Later vestigde tandarts Nicholson zich aan de overkant van de Kanaalweg, naast Van Beusekom.

Het is Joop vaak verweten dat hij te socialistisch dacht. Zijn schoonvader was een broer van het bekende 2e kamerlid voor de Antirevolutionaire Partij (AR). Joop heeft veel politieke gesprekken gehad met zijn schoonvader. Dat was in een tijd dat leden van de AR en de Christelijke-Historische Unie (CHU) naar vergaderingen van de Sociaal-Democratische Arbeiderspartij (SDAP) gingen. Daar werd dan stevig gedebatteerd. Joop vindt het jammer dat het debat er niet meer is. Er zijn te weinig 'recht voor de raap' discussies. Joop is nog steeds politiek actief voor de Christenunie. Hij is raadslid en hij maakt deel uit van het bestuur van het Recreatieschap Hitlandbos. Nog voordat ze trouwden was er de scheuring in de gereformeerde kerk van 1944. Het Gereformeerd Politiek Verbond (GPV) splitste zich met de vrijmaking af van de AR. Er ontstonden eigen scholen en zelfs een eigen vakbond. Joop heeft veertig jaar bij de IJzer- en Metaalgieterij Rademakers aan de Schaarlijk bij Kralingse Veer gewerkt. Hij was er vaak in discussie met de leden van de kern, wat later de Ondernemingsraad (OR) werd. Hij vond die felle gesprekken onder elkaar heel waardevol. Vanuit de kerk gingen ze op evangelisatie in de Oude Plaats omdat ze de bewoners daar onkerkelijk vonden. Joop kan zich daar juffrouw Leusink aan de Weteringstraat herinneren. Een echte socialistische tante. Joop moest daar binnenkomen. Ze was aardig en er volgde een goed gesprek dat Joop fijn heeft gevonden. Hij ziet nog steeds veel overeenkomst in de uitgangspunten van GPV en Partij van de Arbeid (PvdA). Joop werd jong lid van het GPV. Hij kwam in het bestuur en ging als afgevaardigde het land in. Er moest in Capelle één fractie met de Staatkundig Gereformeerde Partij (SGP) gevormd worden omdat het GPV te klein was. Blokland van het GPV kwam toen op de 3e plaats. En de fractie haalde voor het eerst 3 zetels. Joop werd toen fractiemedewerker. Later was Joop 3e achter Jan Harmsen op de lijst. Omdat nummer 2, mevrouw Gortemaker, verhuisde kwam Joop toen in de gemeenteraad.

De schooljaren staan hem nog helder voor de geest. Er was veel rivaliteit tussen de christelijke en de openbare scholen. De christelijke school werd een pikken-school genoemd. En de openbaren verweten hen dat daar zoveel gevloekt werd. Er waren volgelingen van de orthodoxe dominee Vlot die hun kinderen naar de openbare school stuurden. Die moesten niets van de gereformeerden hebben. Zo

*Gereformeerde kerk (1913-1969), Bermweg 332. Sinds 1944 art. 31 vrijgemaakt.
Foto: archief gemeente Capelle aan den IJssel*

konden ze tenminste niets verkeerd leren. De vijf oorlogsjaren waren voor het naar school gaan een ramp. Regelmatig zaten er militairen in de school. Eerst de Nederlanders en later de Duitsers. Voor allerlei dingen werd het onderwijs ook regelmatig gestaakt. Toen Joop in de 7e klas zat moest hij van bovenmeester Boomsma doorleren. De meester ging zelf met Joop naar de Christelijke ambachtsschool aan de Gordelweg in Rotterdam om hem aan te melden. Daar was vlakbij een treinwagonfabriek, Allan. Als die werd gebombardeerd vluchten de leerlingen in de kelders van de school. In 1944 was er veel hongersnood. Ook bij Joop thuis. De diaconie van de kerk zorgde voor een verblijfadres in Zeijerveen bij Assen. Met een vrachtwagen met houtgasgenerator werden ze 's avonds vanaf de kerk aan de Onderweg naar Assen gebracht. Bij Zwolle werden ze bij de IJssel aangehouden en gecontroleerd. Dat weet hij nog precies. Later is Joop er terug geweest om er de rijwielvierdaagse te fietsen.

*Janny van Berkel- Otterspeer
Wim van den Bremen*

EEN BEVERFOKKER IN SCHENKEL?

Een bezoeker van het museum vertelde mij vorig jaar over een beverfokkerij in Capelle-Schenkel. De fokkerij zou eind veertiger jaren van de vorige eeuw gevestigd zijn geweest aan de Bermweglaan, de huidige Goudenregenstraat. Als eigenaar werd genoemd iemand met de naam Lagerwerf of Lagerwaard. De fokkerij moest begin vijftiger jaren plaatsmaken voor de uitbreiding van Capelle-Schenkel. Voor ik verder kon vragen was de voor mij onbekende man vertrokken. Het lijkt me aardig om het verhaal van de beverfokkerij, als deze werkelijk heeft bestaan, eens op te schrijven. Wie weet meer?

Paul Weyling

GENEALOGIE

De redactie plaatste in de vorige Nieuwsbrief (jrg. 17, nr.1, pag. 24) een oproep om informatie over genealogie, toegespitst op oude Capelse families. De HVC is namelijk al diverse keren uit binnen- en buitenland benaderd met verzoeken om gegevens over families die vroeger in Capelle hebben gewoond. Dit heeft in een paar gevallen geleid tot gericht onderzoek door één of meer leden, waarna de gestelde vragen konden worden beantwoord. Zo verzamelde Frans van Es veel informatie ten behoeve van een (nu) Canadese familie Schouten.

Enkele leden van de HVC hebben nu op zich genomen om in de genealogische gegevens wat meer structuur aan te brengen en hiervoor een database op te zetten. Dit (computer)bestand kan vervolgens weer ondersteuning bieden aan andere activiteiten van de HVC om allerlei interessante historische zaken boven water te krijgen. Laat ik eerst uitleg geven hoe een genealogisch onderzoek kan worden aangepakt. Misschien verleidt deze 'handleiding' u om ook eens in het verleden van uw eigen familie te gaan spitten. Het is voor een ieder die geïnteresseerd is in de geschiedenis van zijn of haar voorouders een leuke hobby, die eerlijk gezegd nogal verslavend werkt.

De primaire bron is uiteraard de Burgerlijke Stand die in 1811 werd ingevoerd. Een probleem dat zich hierbij echter voordoet is, dat in verband met bescherming van de privacy niet alle akten openbaar zijn. Vanaf 1811 zijn slechts de registers van overlijden tot 1951, huwelijken tot 1926 en geboorten tot 1902 openbaar, die (kosteloos) kunnen worden ingezien. De oudere Capelse gegevens liggen in het Gemeentearchief Rotterdam (G.A.R.), waar ook die van Rotterdam en de geannexeerde gemeenten zoals bij voorbeeld Hillegersberg en Delfshaven zijn te raadplegen. Voor de plaatsen in de Krimpenerwaard kan men meestal terecht bij het Streekarchief Krimpenerwaard in Schoonhoven. Maar in elke provincie is ook een Rijksarchief gevestigd, waar de Burgerlijke Stand van alle gemeenten uit die provincie wordt bijgehouden. Het Rijksarchief voor Zuid-Holland is gevestigd bij het Centraal Station in Den Haag. Daar bevindt zich ook het Centraal Bureau voor Genealogie, waar bijvoorbeeld circa 6 miljoen persoonskaarten van inwoners van Nederland die na 1938 zijn overleden zijn opgeslagen. Een deel van deze informatie is (tegen betaling) verkrijgbaar.

In al deze (Rijks)archieven vindt men zogenaamde D.T.B. boeken, waar in Tienjarige Tafels per tien jaren op alfabetische rangschikking de datum van registratie van Doop (d.w.z. geboorte), Trouw en Begraven van personen staan vermeld. Aan de hand hiervan kan men op microfilm of op microfiche het betreffende stuk vrij gemakkelijk terugvinden. Bij de geboorteakte vindt men dan de gegevens van de boreling, zoals naam, waar en wanneer geboren, de naam van de ouders en vaak het beroep en de leeftijd van de vader. In het Trouwregister staan de relevante gegevens van de bruid en bruidegom: naam, leeftijd en plaats van geboorte, beroep van de bruidegom en de naam van de respectievelijke ouders. In het register waarin het overlijden wordt bijgehouden staan naam, de geboorteplaats, leeftijd, plaats en datum van sterven; vaak het beroep van de overledene en de naam van de echtgeno(o)t(e). De – eveneens opvraagbare – huwelijksbijlagen geven vaak extra informatie over bijvoorbeeld

het vervullen van de militaire dienstplicht. Een andere bron kunnen de gezinskaarten zijn die soms ter beschikking zijn. Hierin staat de samenstelling van het gezin vermeld, met beroepen en diverse overige gegevens uit de Burgerlijke Stand. Ook het adres is hier terug te vinden. Met al deze gegevens in de hand kan men dan op zoek gaan naar de vorige generatie, enzovoort.

Over de periode voor 1811 is men voornamelijk aangewezen op de kerkboeken, waarvan afschriften ook vaak in de archieven zijn opgeslagen. De doop werd meestal wel goed bijgehouden, alhoewel zich vaak het probleem voordeed dat men in die tijd niet verplicht was om een familienaam te voeren. De oudste zoon werd in principe naar opa van vaders kant vernoemd, de oudste dochter naar oma van moeders kant. Arij Pieters kon derhalve een zoon zijn van Pieter Arieszoon en Jannetje Jans. Overleed Arij en werd er nadien opnieuw een zoon geboren dan kreeg deze vaak weer de naam Arij, tot soms wel drie of vier keer toe. De grote verscheidenheid in voornamen die we nu kennen hanteerde men twee of meer eeuwen terug nog niet. Er konden dus diverse generatiegenoten in een zelfde plaats wonen met dezelfde namen. Is dat het geval, dan loopt het spoor nogal eens dood, tenzij men de namen van de doopgetuigen kan terugvinden. In de jongere doopboeken zijn huwelijken vaak wel te vinden, maar daarentegen werd – vooral in de vroegere tijd – het overlijden meestal niet geregistreerd. Hooguit kan men nog iets vinden in het register van de begraafplaats, maar dan moet al bekend zijn waar de betreffende persoon was begraven. En afschriften van deze registers liggen meestal niet in het archief.

In verband met onderzoek naar de herkomst en leeftijd van ons huis zijn mijn vrouw en ik vorig jaar begonnen met de genealogie Van Cappellen. Na in het bezit te zijn gesteld van een belangrijk maar onvolkomen stuk genealogie dat jaren geleden reeds was uitgezocht hebben wij hier verder aan gewerkt. Teneinde te proberen ook de lacunes uit het midden en de tweede helft van de twintigste eeuw op te vullen hebben we uit het telefoonboek de namen en adressen van in deze omgeving wonende personen met de naam Van Cappellen aangeschreven. De reacties varieerden van niet, via lauw tot zeer enthousiast. Mede dankzij de hulp van vooral de laatste groep personen heeft de stamboom een aanzienlijke uitbreiding ondergaan, waardoor we al wel een goed beeld van de familie Van Cappellen hebben. We weten nu bijvoorbeeld welke dames Van Cappellen met welke heren Van Cappellen huwden en wie hun grootouders waren: soms dezelfde. Die combinatie kwam diverse keren voor, vooral om 'het geld in de familie te houden'. Ook hebben we inzicht in welke beroepen deze familie in de negentiende eeuw zoal uitoefende. Dat varieerde van veehouder, slager of steenbakker tot handwerksman, zoals timmerman of afschrijver op één van de scheepswerven.

Zeer recent kregen wij ook inzage in diverse stukken genealogie van de families Hoogendijk (steenbakkers, scheepsbouwers, boeren, enz) en de boerenfamilie Zeeuw, die wij nu bezig zijn verder schematisch uit te werken. Het is bekend, dat nieuwe kennis weer nieuwe vragen oproept. Omdat we nog met vele vragen blijven zitten houden wij ons aanbevolen voor informatie over vooral de families die reeds generaties lang in Capelle zijn gevestigd. U kunt uw gegevens – of eventueel uw vragen – kwijt bij Frans van Es (telefoon 010-4500883), Paul Weyling (010-4501219), of bij ondergetekende (010-4508156).

Ger Mulder

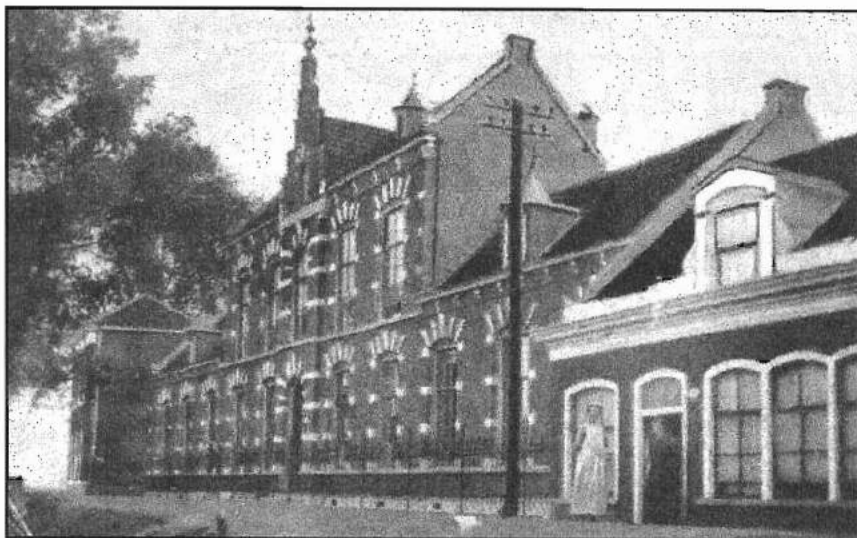
RIJKSMONUMENTEN IN CAPELLE AAN DEN IJSSEL:

Rijksnummer	Adres	Oorspronkelijke functie
11463	Dorpsstraat 3	Woning/Gemeentehuis
11464	Dorpsstraat 31	Molenaarswoning/Boerderij
11465	Dorpsstraat 160	Woonhuis
509910	Dorpsstraat 164	Bejaardentehuis
509911	Dorpsstraat 181	Bovenschuur
11466	Dorpsstraat 215/217	Woningen
11473	Kerklaan 2	Kerkstoren
11474	Kerklaan 2	Dorpskerk
509908 + 509909	Nijverheidstraat 297	Boerderij
11475	Raadhuisstraat 7/9	Woonhuis
11476	Rozenburcht 1a	Dief- en duifhuisje
11467	's-Gravenweg 101	Boerderij
11468	's-Gravenweg 219	Boerderij
11469	's-Gravenweg 229	Boerderij
11470	's-Gravenweg 325	Boerderij
11471	's-Gravenweg 327a	Boerderij
11472	's-Gravenweg 379	Gevelsteen Rode Leeuw

PROVINCIAAL MONUMENT IN CAPELLE AAN DEN IJSSEL:

Bermweg 13-15, Gemaal Jan Anne Beijerinck.

Rijksmonument 509910: Dorpsstraat 164, Van Cappellenstichting ca. 1900.
Foto: verzameling Paul Weyling

OPENING TIJDELIJKE MUSEUMBOERDERIJ, 'S-GRAVENWEG 325

Wim de Bruin, wethouder Welzijn en Educatie van de gemeente Capelle aan den IJssel, beheerst de techniek van het koeien melken. Dat werd op 12 april 2003 vastgesteld door de 95 jarige Maarten Schinkel bij de officiële opening van de oude boerenwoning aan de 's-Gravenweg 325. Schinkel kan het weten, hij heeft bijna 90 jaar met koeien gewerkt op de boerderij die door de HVC in het kader van 2003, 'Het Jaar van de Boerderij', is ingericht in de stijl van het boerenleven in de eerste helft van de vorige eeuw.

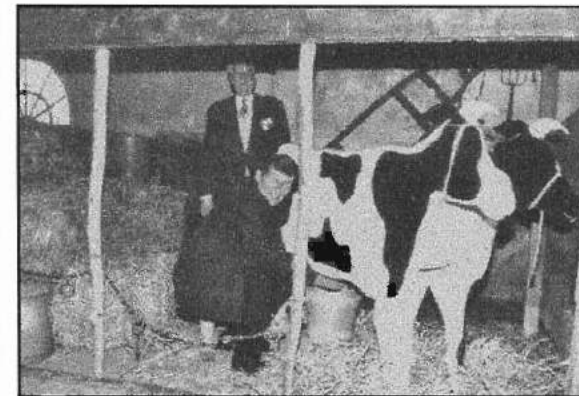
Wim de Bruin, op de handen gekeken door Schinkel en genodigden, verrichtte ondanks zijn teleurstelling geen echte koe te hebben aangetroffen, de openingshandeling met verve. In mum van tijd had hij een flinke hoeveelheid melk (wit water) uit de opgestelde kunstkoe gemolken. De wethouder kreeg dan ook een ruime voldoende van Schinkel, die ook een aantal vragen stelde waarbij uit de antwoorden bleek dat de wethouder zich terdege had voorbereid.

In zijn toespraak memoreerde de wethouder aan de uitgangspunten van het 'Jaar van de Boerderij' en zegde daarbij toe zijn uiterste best te doen om ervoor te zorgen binnen afzienbare tijd te starten met de restauratie van de boerderij. Geen gemakkelijk karwei omdat de benodigde fondsen nog ontbreken. Te beluisteren viel ook dat de wethouder heel betrokken is bij het culturele erfgoed in Capelle en dat er hard gewerkt wordt aan een gemeentelijke monumentenverordening. Een verordening die in Capelle aan den IJssel, zo blijkt steeds weer, node wordt gemist.

De boerderij is tot en met 13 september iedere zaterdag geopend van 13 tot 16 uur.

Paul Weyling

Onder het toezien oog van Maarten Schinkel
melkt wethouder Wim de Bruin de kunstkoe.
Foto's: J. de Gier

HVC PRESENTEERT ZICH IN ROTTERDAM-OMMOORD

Op uitnodiging van de commissie 'Keizershof' van de 'Bewonersvereniging Heide-Bes' heeft de HVC zich op zaterdag 17 mei 2003 gepresenteerd op een feestelijke, historische bijeenkomst in Rotterdam-Ommoord. Aanleiding voor de uitnodiging was de onthulling van het op initiatief van de bewonersvereniging gerestaureerde naamgevelbord van de verdwenen boerderij 'Keizershof'. Het bord is één van de weinige herinneringen aan de boerderij die in 1875 aan de Ommoordseweg 403 is gebouwd en in 1991 is gesloopt. De onthulling vond plaats door mevrouw Reijm-Paul op een grasveld aan de Linus Paulingweg, de plaats waar de boerderij heeft gestaan, vlakbij restaurant Keizershof aan de Martin Luther Kingweg. Mevrouw Reijm-Paul is de jongste dochter van de laatste boer op de Keizershof. Haar jongste broer, tevens de jongste van het gezin Paul, heeft de boerderij tot aan de sloop in 1991 bewoond maar het boerenbedrijf er niet uitgeoefend. Naast de onthulling van het naamgevelbord is door Jolanda van Drongelen, portefeuillehouder buitenruimte van de deelgemeente Prins Alexander, samen met een aantal kinderen een vitrinekast onthuld met informatie over de verdwenen boerderij. De HVC presenteerde zich ter plaatse met een mini-expositie over de geschiedenis van de Polder Prins Alexander en Oud-Verlaat die door de heren Bolkestein en Beugeling werd verzorgd. Naast de HVC waren ook het Historisch Genootschap Ommoord, de Stichting Oud Zevenhuizen/Moerkapelle en de Historische commissie van Terbregge's Belang aanwezig. In de Opzoomerbus werd een korte film over de sloop van de boerderij vertoond. Ondanks de wind en een enkele regenbui was de belangstelling groot. Naar schatting werd de bijeenkomst door zo'n 250 à 300 mensen bezocht. Velen van hen spraken hun waardering uit over het gepresenteerde. Al met al kan er van een geslaagd evenement worden gesproken, waarbij onze vereniging haar bestaan, activiteiten en musea ruimschoots onder de aandacht heeft kunnen brengen.

Melle Beugeling

Boerderij 'Keizershof'. Foto: J. de Gier

OPENING EXPOSITIE 'VAN TOEN NAAR NU'

Zaterdag 5 april 2003 bezochten 95 mensen de expositie 'Van Toen naar Nu'. Een week later, op Museumdag 12 april 2003, passeerden 125 mensen de drempel van het Dief- en duifhuisje. Op 3 mei en 7 juni kwamen er resp. 30 en 16 mensen op bezoek. Verder is op 26 april de Historische Vereniging Ouderkerk aan den IJssel op bezoek geweest met 15 personen. Daarnaast is er op 10 juni een extra openstelling geweest voor een gezelschap van 54 mensen van de Commerciële Club Emmen Zuidoost Drenthe (CCE), die op uitnodiging van het Ondernemers Netwerk Capelle (ONC) in Capelle op bezoek waren. Dat brengt het totaal aantal bezoekers tot 1 juli op 335. De expositie, die een beeld geeft van hoe Capelle aan den IJssel in de laatste vijftig jaar is veranderd, is dus nu al een groot succes. Een compliment voor de samenstellers: Kees van Beusekom, Aad de Brijn en Jaap de Gier, zij hebben eer van hun werk.

De expositie werd op 5 april geopend door Tineke Keuzenkamp, wethouder Financiën en Beheer, geassisteerd door Hester van Alten en Kimberley Adriaanse. Hester was daarbij gekleed 'anno 1950' en liep op houten stelten naar buiten nadat de wethouder de deur van het Dief- en duifhuisje officieel had geopend. Kimberley volgde haar op een licht metalen step in een outfit van 'Nu', inclusief naveltruitje en walkman.

Tineke Keuzenkamp raadpleegde vooraf het in 1998 verschenen boek 'Toen en Nu, geschiedenissen en herinneringen uit Capelle aan den IJssel' van Paul Weyling. Haar conclusie: "Capelle is erg veranderd maar op veel plaatsen zeker ook mooier geworden. Jammer vind ik dat onder andere het oude stationsgebouw is verdwenen. Het belang van exposities als deze is dat de HVC daarmee het verleden doorvertelt. Maar ook dat iedereen naar de toekomst kijkend kan

Wethouder Tineke Keuzenkamp toont een schets van het gebied rond het Dief- en duifhuisje.

Kimberley Adriaanse en Hester van Alten in een outfit van resp. 2003 en 1953.

Foto's: J. de Gier

leren dat wat oud is en de moeite waard, moet worden gekoesterd". De wethouder overhandigde tijdens haar toespraak aan voorzitter Melle Beugeling een tekening waarop is te zien hoe het terrein rond het Dief- en duifhuisje er in de toekomst uit zal gaan zien. Het kleinste museum van Nederland staat dan aan een waterpartij, achter een kademuur op een pleintje met een aantal bankjes. "Velen kunnen hier in de toekomst genieten van dit mooie plekje" besloot de wethouder haar toespraak.

De overhandigde tekening, die een plaatsje kreeg binnen de expositie, maakte onder de aanwezige HVC-leden en genodigden het één en ander los. Niet iedereen, zo bleek, is gelukkig met de bouwplannen rond het Dief- en duifhuisje. Vrijwel alle aanwezigen vinden hoogbouw niet passen in het Rozenburchtgebied. Liever had men laagbouw en/of lage hoogbouw gerealiseerd gezien. Het Dief-en duifhuisje zal 'in het niet' vallen tussen gebouwen van 8 hoog zo werd ook beluisterd. Daarnaast vroegen een aantal mensen zich af of het huisje straks nog wel in de zon staat met die hoogbouw ernaast. Het 'mooie

Gemeente Capelle aan den IJssel maakt werk van monumentenbeleid.

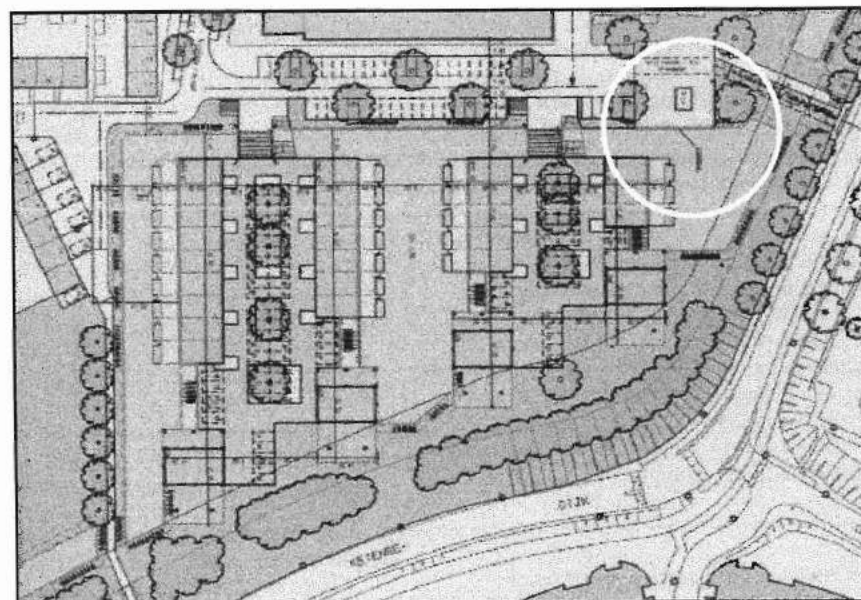
Wethouder Wim de Bruin heeft op maandag 23 juni 2003 een Klankbordgroep Monumenten geïnstalleerd Deze klankbordgroep gaat meedenken over de uitvoering van het gemeentelijk monumentenzorgbeleid. Een beleid dat er op gericht is bijzondere karakteristieke panden en plaatsen in Capelle aan den IJssel te behouden en te beschermen.

Het behoud van het cultureel erfgoed staat op dit moment in Capelle volop in de belangstelling. Net als de Historische Vereniging Capelle aan den IJssel (HVC) wil ook de gemeente de voor Capelle aan den IJssel belangrijke monumenten behouden. Hiermee blijft de uitstraling van karakteristieke panden en plekken bewaard en wordt de authenticiteit van het dorpsgezicht verbeterd. Om dit te bereiken heeft de gemeente besloten gemeentelijke monumentenzorg te introduceren.

De inventarisatie van panden die in aanmerking komen om te worden aangewezen als gemeentelijk monument is eind juni gestart. Tegelijkertijd wordt een monumentenverordening en een subsidieverordening opgesteld. De eigenaren van gemeentelijke monumenten worden gestimuleerd onderhoud aan hun pand uit te voeren. De gemeente bekijkt de mogelijkheden om dit op financiële wijze te ondersteunen.

Bij de totstandkoming van de gemeentelijke monumentenzorg wordt de HVC betrokken en in de klankbordgroep vertegenwoordigd door 2e voorzitter Paul Weyling. De klankbordgroep bestaat verder uit de ambtenaren Th. van den Dool/R. Velthoen en C. Schaap, de heren P. den Hertog en M. Verweij van de Stichting Dorp, Stad en Land en fotograaf Han van Senus. Het ligt in de bedoeling dat in december 2003 de monumentenverordening door de gemeenteraad wordt vastgesteld.

Paul Weyling

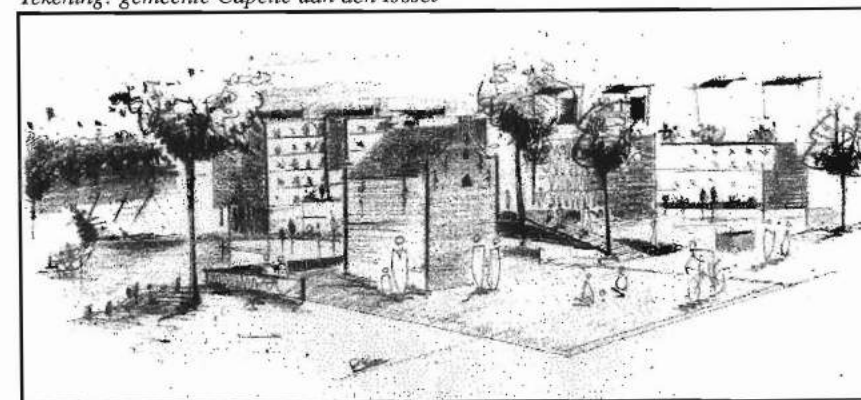

plekje' zou dan minder aantrekkelijk zijn om te bivakkeren. Iedereen was in ieder geval blij met de aandacht van het gemeentebestuur voor het Dief- en duifhuisje. Er wordt goed gezorgd voor het Rijksmonument dat samen met de slotgrachten het enige is dat nog herinnert aan het Slot van Capelle.

De expositie is nog tot en met oktober, iedere eerste zaterdag van de maand te bekijken van 13 tot 16 uur. Op 13 september, Open Monumentendag, is het Dief- en duifhuisje extra geopend van 10 tot 17 uur. Meer informatie bij Kees van Beusekom, telefoon 010-4422440.

Paul Weyling

Boven de plattegrond en onder een schets van de plannen rond het Dief- en duifhuisje. Tekening: gemeente Capelle aan den IJssel

DE KLAAS KLINKERSKADE ONDER CAPELLE AAN DEN IJSSEL

De Claes Clinckertskade vormde de scheiding tusschen den Hoochdorps en den Blaerdorpspolder; tegenwoordig is zij in moderne spelling en met verwaarlozing van de t aan het eind van den eigenaam als Klaas Klinkerskade de scheiding tusschen de Gecombineerde Polders van Capelle aan den IJssel en den polder Esse, Gansdorp en Blaardorp.

Deze stellig zeer oude kade werd in het laatst van de 16e eeuw geregeld genoemd naar den man, die er het dichtst bij woonde en ze soms ook in huur had. In de rekening van den Hoochdorpschen molen van 1578 staat b.v. onder de inkomsten vermeld: "Die kaede bij Pieter Jacobsz. Heeft gehuert Vrerick Pietersz. 1 L", in die van 1579: "In der eersten Jan Leendertz. Heeft gehuyert die kaede, Pieter Jacobsz.cade genaemt, voor VII L. In die van 1585: "Jan Leendertz. Heeft gehuyert die cade daar hij woont voor XI L. VII st. In die van 1586 wordt de kade genoemd: "die caede bij Jan Leendertz.", in die van 1588: "die cade bij coemen Jan Leendertz".

Klaas Klinkertkade.

In de verzameling van mijn vader kwam ik nevenstaand artikel tegen over de Klaas Klinkertkade, vroeger onder andere Claes Clinckertskade en/of Klaas Klinkerskade genoemd. De Klaas Klinkertkade liep voor de drooglegging van de Polder Prins Alexander in 1869-1874 van de Groenedijk tot een plaats die noordelijk ligt van de huidige Hoofdweg. Toen de straten en wegen in Capelle officieel een naam kregen was er alleen tussen de Groenedijk en de 's-Gravenweg nog sprake van een Klaas Klinkertkade. Tussen de 's-Gravenweg en de ringvaart van de Polder Prins Alexander werd het Klaas Klinkertweg. Het deel van de Klaas Klinkertkade dat na de drooglegging in de Polder Prins Alexander kwam te lopen, tussen de ringvaart en even voorbij de Hoofdweg, werd Schollevaartseweg. Uit welke publicatie het ongedateerde artikel afkomstig is lijkt niet na te gaan. Wel wordt de naam van de schrijver vermeld, namelijk E. Wiersum. Gezien de gebruikte oude spelling stamt het artikel mogelijk uit de 19e eeuw.

Paul Weyling

Het volgend jaar heeft de koopman Jan Leendertz. blijkbaar zijn eigendom overgedaan aan Claes Pietersz. Clinckert. Deze Claes Clinckert woonde daar vele jaren lang, in de rekeningen van 1589-1626 wordt de kade steeds naar hem genoemd: "die cade by Claes Pietersz. Clinckert.

Toen de landmeter Floris Balthasars van 1609-1611 zijn kaart van Schieland vervaardigde, nam hij ook den kade-naam over, ten gevolge waarvan deze nu vrijwel algemeen en zoo goed als officieel werd. Op de achtereenvolgende drukken van de kaart van Schieland, door den landmeter Mr. Jan Stampioen van 1651-1653 opgemeten en in 1660 voor het eerst uitgegeven, wordt de kade onveranderlijk als Claes Clinckerskade betiteld.

In de polderrekeningen is dit evenwel nog niet het geval. Toen de zoon van Claes

Clinckert in 1627 zijn vaders erf overnam, werd ook zijn naam aan de kade gegeven. In de rekening van dat jaar heet zij: "de cade bij Pieter Claesz. Clinckert". In de volgende jaren wordt zij veelal eenvoudig aangeduid als de polderkade. Maar wat eens zwart op wit gedrukt is, gaat zoo spoedig niet meer verloren, en zoo werd ook op de laatste kaart van Schieland, in 1930 vervaardigd door Ir. W.N. van Nooten en P.W. van Baarsel, de naam Klaas Klinkerskade bestendig.

Wij weten dus hier precies, naar wien en wanneer deze kade benoemd werd. Ontstaan in 1589 is de naam tot 1626 onafgebroken in zwang gebleven, zoowel in de volksmond als in de polderrekeningen. Daarna zal de zoon van Claes Clinckert, Pieter, die in 1626 en 1627 molenmeester van den Hoochdorpspolder was, aan het voortleven van den naam ook wel het zijne hebben bijgedragen. Later namen de gedrukte kaarten van Schieland deze taak over en thans is de naam wel voor goed ingeburgerd. De benoemde Claes Clinckert was van 1598-1599 en van 1611-1612 molenmeester van den Hoogchdorpspolder.

E. Wiersum

*De Klaas Klinkertkade
in maart 1965.*

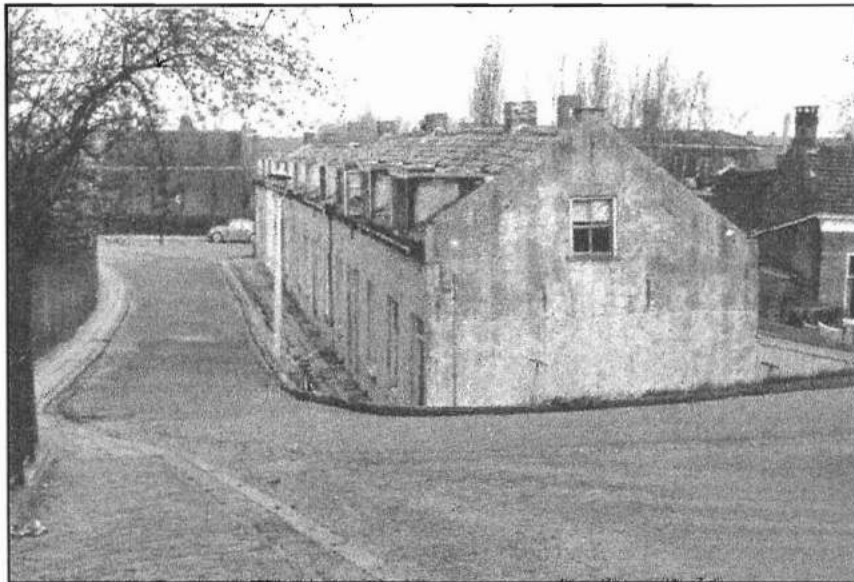
*Foto:
archieff gemeente
Capelle aan den IJssel*

BEZOEK, VRAGEN EN DANK UIT DE USA

Maandag 28 april trof ik in het museum een Amerikaans echtpaar met de Hollandse naam Wolthuis. Het waren Robert Krijn Wolthuis en zijn vrouw. Ze komen uit de plaats Ogden in de staat Utah en brachten onder andere een bezoek aan Nederland om te zien waar de voorouders van de heer Wolthuis hadden geleefd en gewoond. In het Gemeentearchief Rotterdam (GAR) hadden ze ontdekt dat Krijn van Kampen, de grootvader van de heer Wolthuis, in 1882 in Capelle aan den IJssel woonde. Om uit te zoeken waar in Capelle het huis van Krijn van Kampen staat of heeft gestaan ging het echtpaar op 28 april naar het Capelse gemeentehuis. Dat bleek echter tot hun teleurstelling in de periode 25 april-6 mei gesloten. Dat was vervelend omdat de heer Wolthuis, vóór de geplande terugreis naar Amerika op 3 mei, foto's wilde maken van de plaats waar zijn grootvader had gewoond. Gelukkig wees een onbekende Capellenaar het echtpaar op het Cultureel Informatiepunt Capelle (CIC) aan het Stadsplein. Het CIC stuurde ze weer door naar het museum, waar ik die middag toevallig aanwezig was.

In een geanimeerd gesprek zegde ik het echtpaar toe het een en ander te zullen uitzoeken. Toen ik de heer Wolthuis de avond voor de terugreis naar Amerika belde dat het mij nog niet was gelukt het huis te traceren, was hij zeer teleurgesteld. Ik beloofde hem zodra ik iets had gevonden dit te laten weten. Enige dagen na zijn vertrek kon ik hem schrijven waar het huis van zijn grootvader had gestaan. Een selectie uit de verzonden brief:

*Boezemstraat 2 t/m 22 gezien vanaf de Nijverheidstraat, april 1965.
Foto: archief gemeente Capelle aan den IJssel*

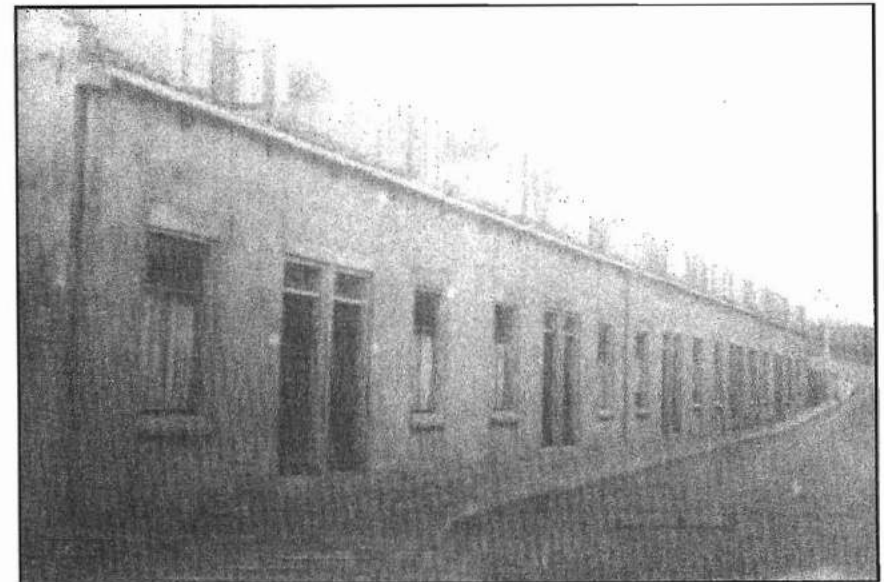

“In 1882 had de straat waar uw grootvader woonde nog geen naam. Straatnamen kende men toen nog niet. Huizen hadden een nummer voorafgegaan door een letter. Het huis van uw grootvader had nummer A 224. De A staat voor Keeten, de oude naam voor Capelle-West. De woning maakte deel uit van een rijtje van elf dat haaks op de dijk stond, vlakbij de scheepswerf van Vuyk aan de Hollandsche IJssel. Krijn van Kampen woonde in de zevende woning vanaf de dijk. Scheepsbouwer Vuyk was eigenaar van de woningen die hij had laten bouwen voor personeel. Vrijwel zeker kunnen we daarom aannemen dat uw grootvader toen op de scheepswerf van Vuyk werkte. De woningen waren vermoedelijk nog vrij nieuw in 1882, omdat de werf in 1872 werd gesticht”.

“In 1920 kreeg de straat waar uw grootvader woonde een naam. Het adres A 224 werd Boezemstraat 14. Uw grootvader woonde er toen al jaren niet meer. In 1956 kreeg de Boezemstraat een nieuwe naam, Van Speykstraat. Het huisnummer bleef 14. Rond 1966 zijn de woningen gesloopt, niet alleen omdat ze oud en slecht waren maar vooral in verband met het op Deltahoogte brengen van de dijk (Nijverheidstraat). Drie foto's van Boezemstraat 2 t/m 14 stuur ik hierbij als bijlage mee. Op de foto uit 1930 is het huis van Krijn van Kampen de vijfde van links.”

“De scheepswerf van Vuyk, waar uw grootvader vrijwel zeker heeft gewerkt, is aan het einde van het jaar 1872 opgericht door Adrianus Vuyk. De werf was gevestigd op een voor de scheepvaart ideale locatie: aan de uitmonding van de Hollandsche IJssel in de Nieuwe Maas. Goed bereikbaar vanuit de haven van Rotterdam en de grote rivieren. Er werden zowel zee- als binnenvaartschepen

Boezemstraat 2 t/m 22 omstreeks 1930. In het vijfde huis van links, nr 14 of A 224, woonde Krijn van Kampen. Foto: archief gemeente Capelle aan den IJssel.

gebouwd en gerepareerd. In 1897 werd aan de Dorpsstraat, een aantal kilometers verderop, een tweede werf gesticht. Beide werven hebben hun scheepsbouwactiviteiten in 1979 beëindigd”.

Het blijft jammer dat het echtpaar Wolthuis niet zelf op de plaats van de woning van grootvader Krijn van Kampen is geweest. De gestuurde informatie en de foto's maakten veel goed zo schreef de heer Wolthuis in zijn dankbrief die verzeld ging van een royale gift aan de HVC, een cheque van 100 euro.

Paul Weyling

DE 'CAPELLE HOEVE' NIET VERKOCHT

In de vorige Nieuwsbrief (jrg.17,nr.1,pag.23) schreef ik dat we ons zorgen moesten maken om de 'Capelle Hoeve' aan de 's-Gravenweg 355. De uit 1883 stammende boerderij zou zijn verkocht aan een projectontwikkelaar die het pand weer had doorverkocht. Deze van verschillende bronnen verkregen informatie bleek echter onjuist. De boerderij had weliswaar te koop gestaan maar van verkoop werd later afgezien. De boerderij is nog steeds bezit van de heer J. den Uijl, die er 40 jaar heeft gewoond en gewerkt. Het is nadrukkelijk de bedoeling dat de historische en beeldbepalende boerderij in haar karakteristieke verschijningsvorm blijft bewaard. Wel zal de agrarische bestemming worden verruild voor die van wonen. Dat is goed nieuws voor het behoud van het landelijke karakter van de 's-Gravenweg.

Paul Weyling

De Capellehoeve in 1984. Foto: Ev. A. Obbes

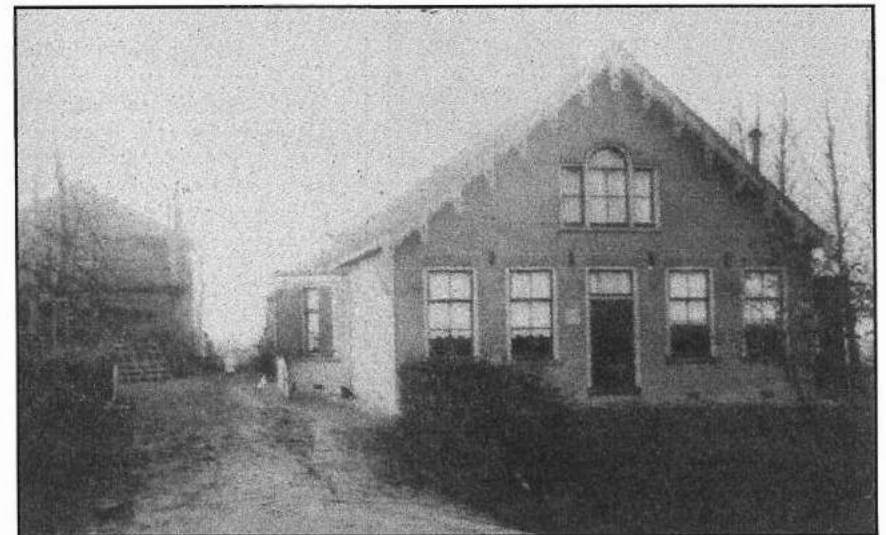

EXPOSITIECOMMISSIE 'BOERENBOUW' ZOEKT FOTO'S VAN BOERDERIJEN

Het jaar 2003 is uitgeroepen tot het 'Jaar van de Boerderij' met als doel gezichtsbepalende boerderijen en hun erven te behouden. De Historische Vereniging Capelle aan den IJssel (HVC) sluit zich van harte bij dit gestelde doel aan. De HVC wil bovendien in 2003 haar pijlen richten op het behoud van het landelijk karakter van de 's-Gravenweg.

Zoals wellicht bekend zijn vrijwilligers van de HVC bezig met de voorbereidingen voor een expositie over het agrarisch verleden van Capelle aan den IJssel en de boerderijen in het bijzonder. Deze expositie, die als titel krijgt 'Boerenbouw', zal te zien zijn vanaf 13 september 2003 (Open Monumentendag) t/m 31 januari 2004 in het Historisch Museum aan de Bermweg. De commissie streeft er naar om binnen de expositie van elke verdwenen en bestaande boerderij in Capelle minimaal één foto te tonen. Er worden echter nog foto's gemist. In het bijzonder wordt nog gezocht naar foto's van de volgende boerderijen: Dorpsstraat 47 met de gevel van voor de verbouwing (Cor Hoogerwaard), Dorpsstraat 161 (Pieter Zuidam), Bermweg 17, daggelderwoning met grote boerenschuur (Jan Reijm), Bermweg 93 (Gerrit de Heer), Capelseweg 27 (Maarten van de Burg), stille Capelseweg/hoek Hoofdweg (Arie van der Dussen), einde stille Capelseweg voor de tochtbrug (Jan Allemekinders), Hoofdweg 8 (Oskam/Van Wissen), Hoofdweg 9, Maria's Hoeve (De Jong/Van

Vraag van de commissie Boerenbouw: Wie kent of herkent de boerderij op deze foto? Is het die van De Ruiter? Stond hij aan de stille Capelseweg? Of stond de boerderij helemaal niet in Capelle, maar in Hillegersberg, Nieuwerkerk, Zevenhuizen of Oud-Verlaet? De bouwstijl lijkt in ieder geval veel op die van de oude boerderijen in de Polder Prins Alexander en de Zuid-Plaspolder. Reacties graag aan Frans N. van Es, tel. 010-4500883.

Ieperen) en Hoofdweg 35, mogelijk Sjaantjes Honk genoemd (Teunis Reijm). Omdat de foto's die reeds in het bezit zijn van de HVC niet allemaal van goede kwaliteit of duidelijk zijn is de commissie in principe in alle foto's van oude Capelse boerderijen geïnteresseerd. Ook oude foto's van de 's-Gravenweg zijn nog van harte welkom. Wie foto's heeft en deze beschikbaar wil stellen voor de expositie wordt verzocht contact op te nemen met Frans N. van Es, telefoonnummer 010-4500883.

Paul Weyling.

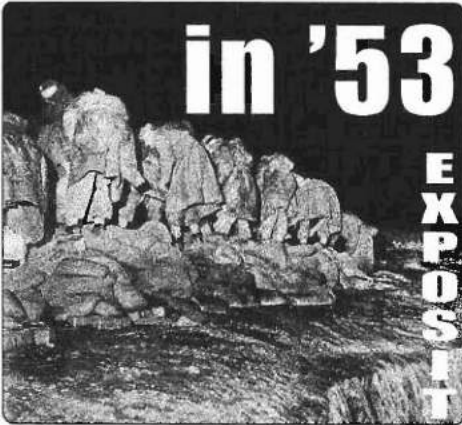
OORLOGSMONUMENT NIJVERHEIDSTRAAT OPGEKNAPT

Vrijwilligers van de HVC hebben op 2 mei 2003 vier liggende gedenksteden van het oorlogsmonument op de oude begraafplaats aan de Nijverheidstraat gereinigd. Het betrof de stenen van de in Nederlands-Indië gesneuvelde Capelse militairen waarvan ook de letters weer duidelijk leesbaar werden gemaakt. Cees van Yperen, Tom Mulder en Melle Beugeling hebben hiervoor het werk verricht, waarvoor de dank van het bestuur. Eén en ander ook tot genoegen van het college van burgemeester en wethouders waarvan de vereniging een bedankbrief mocht ontvangen. De Capelse oorlogsveteranen spraken eveneens hun waardering uit. De vierzijdige zuil van het monument, waarop de Capelse militairen staan vermeld, die in de meidagen van 1940 zijn gesneuveld, was al eerder door een sponsor opgeknapt.

Melle Beugeling

HVC
HISTORISCHE VERENIGING CAPELLE AAN DEN IJSEL

De Ramp in '53

Capels Historisch Museum

Bormweg 13 • Capelle aan den IJssel • 010 - 450 00 00

11 februari t/m 15 september 2003 • Inhouds zalidagmiddag geopend van 12.00 tot 16.00 uur

NOTULEN VAN DE ALGEMENE LEDENVERGADERING WOENSDAG 16 APRIL 2003

Aanwezig: 26 leden (volgens presentielijst).

Afnedding ontvangen van de heren H. van der Marel en W. van den Bremen.

1 Opening door de voorzitter.

De voorzitter, de heer M. Beugeling, opent de vergadering en heet iedereen van harte welkom. Tevens bedankt hij de heer T. Mulder voor de nieuwe voorzittershamer.

2 Mededelingen.

Stand van zaken Huishoudelijk Reglement: het bestuur is bezig een concept Huishoudelijk Reglement op te stellen. Dit zal op de ledenvergadering van 2004 ter bespreking en besluitvorming worden voorgelegd aan de leden.
Collecte Anjerfonds: er worden collectanten gevraagd.

3 Notulen algemene ledenvergadering dinsdag 14 mei 2002.

Er zijn geen op- en aanmerkingen met betrekking tot de notulen. Voorzitter Beugeling en de secretaris a.i., mevrouw A. van den Bremen, tekenen het verslag voor akkoord.

4 De HVC in het jaar 2002.

De heer G. Mulder vraagt zich af of er niet teveel activiteiten door te weinig vrijwilligers moeten worden gedaan. Kunnen de coördinatoren de afgesproken planning en organisatie van de verschillende exposities wel rond krijgen? Zijn er genoeg gastheren en -vrouwen te vinden tijdens de openingsuren? Etc.
De heer Beugeling geeft aan dat hij een en ander gecheckt heeft bij de coördinatoren en beheerders. Afgaand op hun antwoord moet het gaan lukken. Maar het klopt dat de HVC veel activiteiten op de rol heeft staan. Attent zijn en blijven om overbelasting te voorkomen is daarom een aandachtspunt van het bestuur.

Omdat de penningmeester, mevrouw A. Swets, verlaat is gaan we verder met punt 7 van de agenda.

7 Bestuursverkiezingen.

Mevrouw A. Swets - penningmeester/ledenadministratie, de heer M. Beugeling - voorzitter, de heer J. de Gier - lid/fotoarchief en de heer T. Verkaik - lid/depothouder zijn allen aftredend en herkiesbaar. Door de ledenvergadering worden zij, unaniem, herbenoemd. Tevens wordt mevrouw A. van den Bremen, al secretaris a.i., benoemd als nieuwe secretaris.

8 Financieel verslag 2002 en begroting 2004.

De heer C. van Beusekom vraagt wat valt onder inkomsten/fotogalerij/€ 3255,56. De penningmeester geeft aan dat dit de door de HVC verzorgde fotogalerij in IJsselzicht betreft.

De heer F.N. van Es vraagt waarom in de begroting 2004 de uitgaven voor gas/electra zijn verdubbeld. De penningmeester geeft aan dat de HVC dit jaar een naheffing van de Eneco heeft gehad van ca. € 4000,00. Dit omdat de rekeningen jaren achtereenvolgens op basis van te lage schattingen zijn opgemaakt. Nu moet dus een inhaalslag gemaakt worden. Dat vindt tevens zijn weerslag in de begroting.

6 Verslag kascontrolecommissie 2002 en benoeming kascontrolecom. 2003.

De kascontrolecommissie bestaande uit de heren D. Deelen en R. van Wijk hebben de financiën in orde bevonden, waarop de ledenvergadering het bestuur en met name de penningmeester decharge verleent.

De kascommissie zal voor 2003 bestaan uit de heren D. Deelen en J.J. van Campen.

7 Rondvraag.

De heer T. Verkaik geeft aan dat hij vrijwilligers heeft om de begraafplaats, met name de letters op de stenen, op te knappen en wat extra plantjes te verzorgen. De heer Beugeling geeft aan dat de gemeente van mening is dat de letters niet zwart hoeven te zijn. Eindconclusie: de HVC hoeft hier dus niets verder aan te doen, het is verder aan de gemeente om te bepalen wat er wel/niet moet gebeuren.

De heer F.N. van Es vraagt wat de contributie 2004 wordt. Dit omdat op de ledenvergadering van 2002 is afgesproken om de contributie in stappen te verhogen naar uiteindelijk € 15,00 voor een gewoon lidmaatschap en € 9,00 voor een lidmaatschap 65+. Met instemming van de vergadering wordt de contributie 2004 vastgesteld op € 13,50 voor een gewoon lidmaatschap (in 2003 € 12,50) en € 8,00 voor een lidmaatschap 65+ (in 2003 € 7,50).

De heer A.A. Dudok van Heel vraagt naar de stand van zaken met betrekking tot de restauratie van de Van Cappellenstichting. Volgens de heer Beugeling wordt hier na de bouwvakantie 2003 mee begonnen.

De heer G. Mulder geeft vervolgens nog een korte toelichting op de vertraging; het bestemmingsplan was nog niet gewijzigd, daarom geen bouwvergunning en zonder bouwvergunning kan ook geen subsidie worden gegeven. Voor 30 september 2003 zal een nieuwe subsidieaanvraag worden ingediend. Een en ander betekent ook dat nu nog niet duidelijk is wanneer de regentenkamer in de Van Cappellenstichting open gaat.

9 Sluiting.

De voorzitter sluit de vergadering voor een korte pauze. Na de pauze houdt de heer F.A.D. Kuiper een interessante lezing met filmbeelden over de Krimpenerwaard. De ledenvergadering wordt afgesloten met een geanimeerd samenzijn onder het genot van een hapje en drankje.

Voorzitter
Melle Beugeling

Secretaris
Anneke van den Bremen